

saavel overfor den ærede Rigsdagsmand som overfor det ærede Mindretal, at naar de, og navnlig den Forsnævnte, ikke have Noget at erindre mod Sognebaandets Løsning, men dog ikke synes at ville tillade, at ogsaa de Betingsgælder, der ere absolut nødvendige for Arbejdstælfen deraf, blive indførte, idet de ikke ville, at man skulde kunne benytte enten den Kirke, hvortil den Præst hører, som man slutter sig til, eller den Kirke, hvor man egentlig hører hjemme, saa forekommer det mig at være det Samme som at sige til en Mand, at han maa have Tilladelse til at spise en god Frokost, men vel at mærke, uden at han har Noget at spise eller har Læilighed til at faae Noget. Det forekommer mig, at naar der skal være nogen Sandhed og Betydning i Loven om Sognebaandets Løsning, maa man ordne Sagen saaledes, at det bliver muligt at benytte den paa en ved Lov begrænset Maade, og jeg troer, at den Lov, der her er foreslået, giver alle Parter betryggende Sikkerhed. Det ærede Mindretal, hvis Forslag har faaet en udtømmende Behandling, saavel af ham selv som af flere andre ærede Talere, har blandt Andet htvret, at Kirkerne ikke være bestemte til hvilket som helst Brug. Det var forøvrigt en meget besynderlig Udtalelse; dersom der var Tale om at benytte Kirkerne til hvilken som helst Forretning, det være sig enten til Bontil eller til kirkelige Forretninger for en hvilken som helst Sect eller hvilket som helst Religionsparti, der fandt for godt at benytte den, saa kunde en saadan Ytring have Noget for sig, men da der kun er Tale om at benytte Præster, der af Staten ere ansatte i Folkekirken Tjeneste, saa er det besynderligt at høre en saadan Ytring af det ærede Medlem, saa meget mere, som han selv er Theolog og netop maa kjende de Pligter, de have. Det ærede Mindretal har i sin Betænkning opstillet en heel Række af Stræmmebilleder, men det forekommer mig, at det er mere Stygge end Virkelighed, og jeg kan ikke see, at han endelig til Slutningen kom til at paavise en eneste af de mange Farer, den paatænkte Forandring syntes ham at aabne Døren for; ligesaavel i sin Betænkning som i sit Foredrag idag, forekommer det mig, at han er bleven Bevist skyldig. Jeg skal tilføie, at det har undret mig

at høre det ærede Medlems Udtalelse, men paa den anden Side glæder det mig, at der har hævet sig mange vægtige Stemmer fra Thy i den modsatte Retning; thi jeg har den Overbeviisning, at det ikke er den almindelige Stemning i Thy ligesaa lidt blandt Rægmænd som Geistlige (Kas m us s en: Sol); ja, tillad mig, jeg har allerede for et Par Aar tilbage seet Udtalelser for det Modsatte, som vistnok ville findes i Rigsdagens Archiv; der er ikke saa vægtige Stemmer fra Thy, der stærkt have hævet sig i modsat Retning. Hvad det angaar, at Altergangen skulde være afhængig af Biskoppens Tilladelse, da er det hverken blevet mig klart af Udtalelserne her i Salen eller af Betænkningen, om denne Tilladelse af Biskoppen skal indhentes for hvert enkelt Tilfælde, hvor nogle Personer ønske at benytte sig af en anden Præst i Sognekirken; i saa Tilfælde forekommer det mig, at det vil medføre et saadant Besvær, at Loven for denne kirkelige Handlings Vedkommende saa at sige vil tabe sin Betydning. Jeg synes forøvrigt, at Fleertallet er gaaet saa langt ud paa Indrømmelsernes Veie, at jeg næsten synes, det er temmelig lidt at ræffe Haanden ud for at faae en saadan Lov, og hvis det skal holdes fast, at Tilladelsen til Altergang skal indhentes, hver Gang en enkelt Familie ønsker at benytte en anden Præst i deres Sognekirke, saa har jeg næsten Betænkelse ved, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at stemme for Loven. Det forekommer mig, at det er hovedsagelig at give en ny Bekræftelse paa et gammelt Princip, som vistnok rundt omkring i Menighederne har almindelig Stemning imod sig, forsaavidt der er et kirkeligt Liv, og man har erkjendt Sandheden og Hensigtsmæssigheden af Lovens Nødvendighed for Sognebaandets Løsning. Den ærede Minister udtalte ved 1ste Behandling og betoneb navnlig meget stærkt som en af de Farer, der skulde indtræde ved en saadan Tingens Orden, at det vilde foranledige, at endeel Præster maatte løbe omkring udenfor deres Menighed. Jeg fandt mig ikke foranlediget til dengang at begjære Ordet, da Forhandlingerne vare saa langt fremrykkede, men det forekommer mig dog at være en besynderlig Ytring af den høitærede Minister. Man maa først spørge, hvad er det